

28.05.2015

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಹೋದಾದಾ” ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮುಕ್ತಾಕ್ಷೀ- ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ- ನಾನು ಹೂವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ, ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಕ್ತಂತೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಾಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ” ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ನಿಷ್ಠೆಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಅಟೂಟ್ (ಮುರಿಯಲಾರದ) ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮಸಿಂಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಆಗ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಈ ಭಗೀರಥನಲ್ಲ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಇವರ ಮೂಲಕ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಟೂಟ ನಿಷ್ಠೆಯವಿರಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಈ ನಿಷ್ಠೆಯವು ಮುರಿಯುವುದೋ ಆಗ ಪ್ರೀತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಂತುದೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಮುಕ್ತಾಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಭಗವಾನುವಾಚ ಅಥವಾ ಭಾಗೋವಾನ್ (ಹೂದೋಂಟ ಮಾಲೆಕ) ಭಗವಾನುವಾಚ. ಮಕ್ತಾಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ನಾವಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಗಳಿಂದ ಹೂಗಳಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರಿ- ನಾವು ಮೊದಲು ಮುಕ್ತಾಗಳಾಗಿದ್ದೆವು, ಈಗ ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪತಿತ-ಹಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಬಹಕಷ್ಟು ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅಂಜಗ, ಹೂದೋಂಟ ಮಾಲೆಕ, ಪಾಪಕಟೀಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಕಷ್ಟು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜತ್ತಪು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದನಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರನೆಂದು ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ನಾವು ಆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಬಳ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಕ್ತನ ತರಹದ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಈಗ ಹೂವಿನ ತರಹ ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಗುರಿ-ದ್ವೇಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನನ್ನಲ್ಲಿ ದ್ಯುವಿಳಿಗುಣಗಳವೇಯೇ? ನಾನು ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಮೊದಲಂತೂ ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಾಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ನಾನು ನಿಗುಣನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ..... ಏಕೆಂದರೆ ಹಂಚಿಕಾರಗಳವೇ. ದೇಹಾಭಮಾನವೂ ಸಹ ಬಹಕ ಕರಿಣ ಅಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯೂ ಬಹಕ ಕರಿಣ ಅಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯ ಈ ರಥದಲ್ಲ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಷ್ಠೆಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮತ್ತೆ ಅದು ಮುರಿದು ಜಳಿತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯು ಈ ಭಗೀರಥ, ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ತನುವಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈ ರಥದಲ್ಲ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಿಂವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಪಕ್ಷ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದೆ ಮಾಯೆಯು ಸಂಜಯದಲ್ಲ ತರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನೆಗೆ ಪತಿಯ ಜೊತೆ ವಿವಾಹವಾದಾಗ ಅವರಿಂದ ಬಹಕ ಸುಖ ಸಿಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸುಖವೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಅಪವಿತ್ವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಪವಿತ್ರವಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಲು ಆರಂಭಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆಗೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾಳೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಿಂವು ಮಕ್ತಾಕ್ಷು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ನಾಳೆ ನಿಂವು ಎಲ್ಲರುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ? ಇಂದು ಈ ಮನೆ-ಮಂತ್ರವು ಏನಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಕೊಳ್ಳಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವೇಳಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ವಿಷದಿಂದಲೇ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಿಂವೇ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ಇಂದಿಗೆ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಬಹಕ ಸುಖಯಾಗಿದ್ದಿರಿ, ದುಃಖದ ಹೆಸರು, ಜಿಹ್ವೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪುನಃ ಆ ರೀತಿಯಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಿವಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕೇಳಿರಿ- ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲದ್ದಾರೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸರ್ವವಾಣಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಮೀನು, ಮೊಸಕೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಅಂತರವಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಿಂವು ಪುರುಷೋತ್ತಮರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಂತರ ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಂವು ಏನಾಗಿಜಟಿಂದಿರಿ? ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ ಪತಿತ-ಹಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ತಾಕ್ಷೀ, ಈ ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಷ (ವಿಕಾರ) ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಇಡಿ. ಆದರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯು ಈಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಪವಿತ್ರರಾಗಿ. ಬಾಬಾ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ ಸಂತರ ಈ ತಂದೆಯ (ಬ್ರಹ್ಮ) ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ. ನಿರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆ, ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ತಂದೆ (ಬ್ರಹ್ಮ). ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಪತಿತ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ನಿಂವೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ ನಂತರ ನಿಂವಿಲ್ಲ ಹಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸಲು ಬಂದಿರಿ. ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ- ನಾಂಬಿಗ ಸಂಕ್ಷಯುಗದಲ್ಲ, ಹೋಸ್ತುಪಂಜದಲ್ಲ ಹೋಗಲಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಯೂ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಕೃಷ್ಣನಂತಹ ಮಗುವಾಗಲ ಎಂದು ನಿಂವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ

ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕ್ಯೆಯುಗದಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಳರುವುದೇ ಕೃಷ್ಣನ ತರಹ. ಸತ್ಯಾಪ್ರಥಾನ ಹೂಗಳಲ್ಲವೇ. ನಿಂದಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಪುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇರಿ, ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕ್ಕಾಗಿ-ನಾನು ಹೂವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ? ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲ ಬಂದು ಮುಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಬಿದೆ ದೇಹವೆಂದು ತಿಂಬಿತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಮರೆತಿರುವ ಕಾರಣ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬೇಂಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುದೇ ಇರುವವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಾವಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿವಾಣಧಾಮದಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲ ಜ್ಯೋತಿಯು ನಮಾವೇಶವಾಯಿತು, ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದಲ್ಲ ಅಳವಣಿಯೆಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳಬಂತಾರೆ, ಅವರಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜಾಣಬಿಲ್ಲ. ನಿಂದು ತಿಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ಯಾರ ಬಳ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ? ಇದು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರ ಸತ್ಯಾಂಗವಲ್ಲ. ಆತ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಅಗ್ರಭಿರೂಪಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಅವರ ಸಂಗವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕ್ಯೆತಂದೆಯ ಸಂಗವು ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೆಬಾರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕ್ಯೆ-ತೇತಾಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಸತ್ಯಾಂಗರಿಯವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸತ್ಯಾಂಗಗಳವೇ. ಈಗ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಸರ್ಕ್ಯೆವಾದವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದು ಅವರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಸ್ವಾತಿಯರಲ್ಲ- ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಿತಾಯಿತ್ತೇವೆ, ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ಉದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟ ಸ್ವಾತಿಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಹೋ ಸೌಭಾಗ್ಯ!

ನಾನು ತಂದೆಯು ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತಂದೆ-ಶೀಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಗುರುವೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಮೂರೂಪಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಈಗ ಅಭಿನಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಬಿತ್ತಾರೆ- ಮುಕ್ಕಳೇ, ನೆನೆಹಿಸಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಹಾಪಗಳು ತುಂಡಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರಿಣವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಲವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಾಣನವು ಮತ್ತು ಗ್ರಿಗೂ ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯಬಿಲ್ಲ. ಜಾಣನವನ್ನು ತಿಂಬಿವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾಣಬಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮನುಷ್ಯಸ್ವಾಷಿಯ ಜಾಜರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಂಬಿತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಲೆಕೆಳಕಾದ ವೃಷ್ಣಿವಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಪವೃಷ್ಣವಲ್ಲವೇ. ಮೊದಲು ದ್ಯುಮಂಜುಗಳ ವೃಷ್ಣಿವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾಡಾಗಿಜಟಿದೆ. ಇಕೆಂದರೆಪಂಚವಿಕಾರಗಳು ಬಂದುಜಟಿವೆ. ಮೊದಲನೇ ಮುಖ್ಯವಿಕಾರವು ದೇಹಾಭಮಾನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕ್ಯೆಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಮಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ತಿಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವಾತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಟ್ಟು ಬೇರೆನೂ ಜಾಣಬಿಲ್ಪಿಯವುದಿಲ್ಲ. (ಸರ್ವದಂತೆ) ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಂಬಿಲಾಗುತ್ತದೆ- ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರ ಹಳೆಯ ಜಿಣಣವಾಗಿರುವ ಪೋರೆಯನ್ನು ನಿಂದಿಗೆ ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರವರೆಡೂ ಪತಿತವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾದರೇ ಈ ಶರೀರವೂ ಸಹ ಜಟ್ಟುಹೋಗುವುದು, ಆತ್ಮಗಳಿಲ್ಲರೂ ಮನಗೆ ಹೋಗುವರು. ನಿಮಗಿಂತ ಈ ಜಾಣನವಿದೆ- ನಾಟಕವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಿಂತ ತಂದೆಯ ಬಳ ಹೋಗಬೇಕು ಆಧಿರಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಹವನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತೆ ನಾವು ಹೋಸಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಆಗ ಹೋಸಪ್ರಪಂಚವು ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಪುನಜಣನ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾವು ಹೂಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪುನಜಣನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಂಬಿದೆ- ನಾವೇ ಹೂಗಳಾಗಿದ್ದೇವು, ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪುನಃ ಹೂಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ನಾಕ್ಷಾತ್ಮಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಟವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಮೀರಾ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಬು, ಅವಳಿಗೆ ಜಾಣನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೀರಾ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿನೂ ಹೋಗಬಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಯೇ ಯಾವುದೋ ಪುನಜಣನ್ಯದಲ್ಲಿರುವರು. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಯೇ ಜಾಣನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಕು. ಕೇವಲ ಸೃಜ್ಯ ಮಾಡಿಜಟ್ಟಿರೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಜಟ್ಟಿಂದಲ್ಲ. ಹೀಗ ಅನೇಕರು ಸೃಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ವಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಹಿರಿದರೆ ವೈಕುಂಠರನ್, ಬಿಂದು ಪ್ರದಿ-ಪ್ರದಿ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಒಂದುವೇಳೆ ಜಾಣನಯೋಗವನ್ನು ಕಳಿತ್ತಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿಂದು ವೈಕುಂಠದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ಜಟ್ಟಿರೆ ವಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಂಜಿತ್ತಿರೆಂದು ತಂದೆಯು ಎಜ್ಜರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಸುವಂತೆ ಬಂದು ತಂದೆಯ ಮುಕ್ತಾಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜಾಣನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಜಾಣನವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೋರಬುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅಹೋ ಮಾಯಿ! ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡಪೆಟ್ಟಿಜಾಳತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಿಂದು ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡೂ ಶೈಂಘ್ರವಾದವು ಬೇಂಹಲಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಜನ್ಮವು ವಿಕಾರದಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಿವತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸಾಫೆ ಮಾಡಿದರು, ನಿಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವರೋ ಅವರೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮನಃ ಓದುತ್ತಿರಿ, ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಓದುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಈ ಜರ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಂಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಜಡಗಡೆ ಹೊಂದಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರೋ ಉದಾಹರಣೆಗೆ- ಸೋಳ್ಳಿಯು ಹಾರಿಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅದು ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಹಾರುವುದು. ಇದನ್ನು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳಬುದರಲ್ಲ ಬಹಕ ಒಳ್ಳಿಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೇಕು. ಶಾಂಟಿಗ್ರಾ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಕರ್ಮಕ್ಕೇತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಭಿನ್ನಲು ವರಮಧಾಮದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ ಕೆಲವರಂತೂ ಬಹಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿಬಂತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಈಗ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಓದುತ್ತಾ-ಓದುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ಹೋರಬಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಓದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮನುವಾದರೆ ವಿಶ್ವದ ಆಸ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾ! ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಯಾವುದು ಪತಿತವಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹಾವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಸಹಜವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ- ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಅದರಿಂದ ನೀವು ಹಾವನರಾಗಿಬಂತ್ತಿರಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ವೃಂದಾಗ್ಯವು ಬರಬೇಕು. ಬಾಕಿ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಧಾಮವಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಚಿನಿಸು ಮತ್ತಾ ಗ್ರಂಥನ್ನೂ ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ- ನಾವು ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬಂದೆವು, ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತಾ ಗ್ರಂಥದೇ ದೇಹದಾರಿಗಳನ್ನು ನಾಬೇಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು! ಅಮೃತವೇಳೆ ಎದ್ದು ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಮೃತವೇಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಾಮೃತವು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನ ಬಳಿಯಿದೆ ಅಂದಾಗ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ- ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯವು ಬಹಕ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಮುಂಜಾನೆಯಿದ್ದು ಬಹಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಿ- ಬಾಬಾ, ತಾವು ೫೦೦೦ ಪಂಡಿತರ ನಂತರ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾವು ಭಸ್ಕವಾಗುವುದು. ಶ್ರೀಮತದಂತ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಪ್ತಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಹವಾನವಾಗಿಬಂಜಿರ್ಣೆ ಮಾಷಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಶರೀರದ ಪರಿವೇಯು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ನಂತರ ದೇಹಭಾನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಕ ಮಾಷಿಯಿರುವುದು, ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಹಕ ಮಾಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಪೂರಣ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಯಾರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಬರುವರೋ ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತೆ ಜಂದ್ರವಂಶಿಯರು ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ, ಇಂಳಾಮಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ ವಾರ್ ವೃಕ್ಷದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಮುಖ್ಯವಾದುದು ದೇವತಾಧರ್ಮವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಮೂರುಧರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ನಂತರ ರೆಂಬಿಕೊಂಬಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಾಂಕವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೀರಿ, ಈ ನಾಂಕವು ಬಹಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಣ-ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತೇಲೆ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ? ತಂದೆಯಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ವಾಧನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದ್ದೀರಿ? ತಂದೆಯು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಪುನಃ ನನ್ನ ಮತದಂತ ನಡೆಯಿರಿ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಏಕಂದರೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ತುಕ್ಕಜಳತ್ತದೆ. ಶರೀರವು ಆತ್ಮದ ಆಭರಣವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾದಾಗ ಪವಿತ್ರಶರೀರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಮೂರಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲವೆ. ೫ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಜಡಬೇಕು, ದೇಹಾಭಮಾನವನ್ನೂ ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ಶ್ರಿಯತಮನನ್ನೂ ಅಧಕರ್ಪದಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಆ ಶ್ರಿಯತಮನೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ಕಾಮಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ಕಪ್ಪಾಗಿಬಂಜಿರ್ಣಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೀನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜಿತೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಗದ ಜಿತೆಯಾಗಿದೆ. ನೆನಪಿನ ಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮವು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೆಣ್ಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಷಿಯ ಅದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರ ನಂತರ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಜಂದ್ರವಂಶಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಶಾಖೆಗಳವೇ. ವೃಕ್ಷವು ಎಷ್ಟೂಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಬಂತ್ತಾದೆ, ಈಗ ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಆಲದಮರದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವು ಪ್ರಾಯಃಕೋಪವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮಭೃತ್ಯ, ಕರ್ಮಭೃತ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಟರಾಗಲು ಶ್ರೀಷ್ಟಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ನೀವೀಗೆ ಭ್ರಂಷಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಕುದೃಷ್ಟಿಯು ಇರಬಾರದು, ತಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಯಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದೀನೆಯೇ? ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೇಂದು ತಿಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ? ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ

ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ವಿಕರ್ಮವಾದರೆ ಸೂರುಪಟ್ಟಿ ಶೈಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು. ಮಾಯೆಯು ಜಾರ್ಣಾ ಇಡಲು ಜಡಪಡಿಲ್ಲ. 2-3 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬರೆದು ಮತ್ತೆ ಜಿಟ್ಟುಜಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಜಿಂತೆಯರ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ದಯಿಬರುತ್ತದೆ- ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿಶ್ಚಮವಿದೆ. ತಮಗೆ ನಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ. ಜ್ಞಾನವು ಬಹಕ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಪೋದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರಿತಿ ಹಾಗೂ ಸುಷ್ಪಿಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯನಾರ್ಥ:-

1. ಮುಂಜಾನೆ ಅಮೃತವೇಳಿ ಎದ್ದು ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕು. ಅಶರೀರಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗಮನವಿರಲ- ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನ ವಿನಿ: ಮತ್ತ್ವರೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಾರದು.
 2. ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹಕ ಶುಭ್ರ ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೃವೀಹೂಗಳ ಉದ್ಯಾನವನ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೂವಾಗುವ ಪೂರ್ಣ ಪುರುಷಾಭಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಳ್ಳಾಗಬಾರದಾಗಿದೆ.
- ವರದಾನ:-ಮರಜಿಎವಾ ಜನ್ಮದ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಬಂಧನಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಮಾಡುವಂತಹ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಭವ**

ಈ ಮರಜಿಎವಾ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಬಂಧನದ ಜನ್ಮ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಲೌಕಿಕ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಪರತಂತ್ರವಲ್ಲ. ಈ ದೇಹ ಲೋನ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಜ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಸೂಜನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಕರ್ಮಮಾಡಿ ಎಂದು, ನೀವು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುವಿರಿ, ನಡೆಸುವಂತಹ ತಂದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ವಿಶೇಷ ಧಾರಣೆಯಿಂದ ಕರ್ಮಬಂಧನಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಮಾಡಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಾಗಿ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಾನ:-ಸಮಯದ ಸಮೀಕ್ಷತೆಯ ಬುನಾಧಿಯಾಗಿದೆ- ಬೇಹದ್ದಿನ ಹೈರಾನ್ಯ ಪ್ರತಿ.
